

clàssica | josep fuster

El clarinetista Josep Fuster. / EL PUNT

Un clarinet lluminós

- **Programa:** Obres de Xostakòvitx, Rodríguez Picó i Weber per la Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra, el clarinetista Josep Fuster i el concertino director Gerard Claret.
Lloc i dia: Petit Palau, 26 de març.

JORDI MALUQUER

El concert que comentem tenia molts al·licients. En primer lloc, una estrena d'un compositor català contemporani; després, escoltar una obra important de Xostakòvitx, i finalment, gaudir del clarinetista Josep Fuster com a solista. L'impacte final va subvertir l'ordre i va ser l'actuació d'aquest intèrpret el fet més impactant del concert. Fuster té un so robust però a la vegada és capaç de fer uns filats refinadíssims, que tempten el silenci, com va ocórrer en l'*adagio* del *Quintet per a clarinet* de Carl Maria von Weber en la seva versió per a conjunt de cordes. Al mateix temps assolía amb una seguretat i intensitat impressionants les notes més altes. Captivador en tota l'obra, va treure també un magnífic resultat d'una obra ben agradable, el *Concertino per a clarinet i orquestra* de Jesús Rodríguez Picó. Fuster, molt ben secundat per l'ONCA, va fer que semblés un impromptu espontani quan, coneixent el compositor, sabem que era una obra mesurada i equilibrada en què quasi res és deixat a l'atzar. La primera obra interpretada, que va ser la de Xostakòvitx, va ser molt ben executada per l'orquestra, en especial els dos *allegrettos*, que van ser de somni. Es tracta de la *Simfonia per a cordes op. 118a*, que no és altra cosa que el *Quartet n. 10* adaptat per a orquestra per Rudolf Barshai. Les adaptacions a vegades traïxen l'esperit de l'obra original, però aquest no va ser el cas.

Els aplaudiments van obligar el solista i l'orquestra a repetir la part final de l'*adagio* de Von Weber ja esmentat. El darrer concert dels quatre de la temporada de l'ONCA serà el 7 de maig, en què el grup Triphasic, que lidera Llibert Fortuny, col·laborarà amb l'orquestra andorrana en un experiment de creativitat sonora pel «plaer», dels primers, «d'una realimentació amb gent d'estils diferents però oberts a provar i investigar noves maneres i nous límits».